

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 3132
Dosar nr. XXX

ÎNCHEIERE
Ședința publică din XXX
Completul compus din:
Președinte XXX
Judecător XXX
Judecător XXX
Grefier XXX

Pe rol se află soluționarea recursului formulat de recurentul **AAA**, cu sediul în XXX, cu sediul procesual ales în XXX, în contradictoriu cu intimata **BBB**, cu sediul în XXX, împotriva Sentinței civile nr. XXX din data de XXX, pronunțată de XXX în dosarul nr. XXX.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentantul recurente, domnul XXX.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează:

- dosarul are ca obiect litigiu privind funcționarii publici și se află la primul termen de judecată;
- la data de 16.07.2024 intimata a depus întâmpinare la dosarul cauzei (fila 11);
- se constată întocmit procesul verbal din data de 10.09.2024 privind modificarea compunerii completului de judecată;
- procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul recurente depune la dosar împuternicire de reprezentare și se legitimează cu CI seria XXX nr. XXX, eliberat de SPCLEP XXX la data de XXX.

La solicitarea instanței, reprezentantul recurente arată că nu are excepții de invocat, iar cu privire la competența instanței apreciază că este competentă sub toate aspectele să soluționeze prezenta cauză.

Instanța își verifică competența și constată că are competență generală, materială și teritorială să soluționeze prezenta cauză având în vedere dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 și a art. 96 pct. 3) Cod procedură civilă.

De asemenea, instanța constată că cererea este scutită de plata taxei judiciare de timbru și a fost formulată în termen.

Având în vedere natura acestui litigiu care vizează stabilirea și plata drepturilor salariale sau de natură salarială, instanța pune în discuție incidența OUG nr. 62/2024.

Reprezentantul recurente apreciază că această Ordonanță nu este incidentă în prezenta cauză. La data apariției acestei Ordonanțe, Curtea de Apel Târgu Mureș a fost una dintre Curțile de apel care a formulat o scrisoare deschisă către CSM în privința publicării și adoptării acestei Ordonanțe, au fost un număr de 11 Curți de apel, iar președinții Secțiilor de contencios administrativ și fiscal au semnat această scrisoare deschisă. Adoptarea Ordonanței nr. 62/2024 reprezintă în primul rând un afront adus instanței de judecată și o palmă dată pe obrazul justițiabilului.

Reprezentantul recurenteii apreciază că prevederile acestei OUG nr. 62/2024 nu sunt aplicabile în această cauză întrucât în urma lecturării art. 2 alin. 1 din această Ordonanță, se pot observa următoarele:

În primul rând, enunțul începe cu „dacă” și continuă așa: „dacă în cursul judecării proceselor completul de judecată investit cu soluționarea cauzelor în primă instanță sau în calea de atac verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei”, astfel, în primul rând, instanța trebuie să verifice și să constate că există o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea cauzei.

Reprezentantul recurentului se întreabă care poate să fie această chestiune de drept de a cărei lămurire ține soluționarea cauzei, să explice Înalta Curte de Casație și Justiție ce înseamnă termenul de majorare și ce înseamnă termenul de diferență. Instanța are pusă la dispoziție, de către legiuitor, toate instrumentele necesare pentru a soluționa această cauză și anume, Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă unde se prevede clar la unitatea terminologică, art. 37 alin. 2 că același termen diferiți exprimă noțiuni diferite. Astfel, instanța de judecată poate singură să soluționeze, neexistând o chestiune de drept asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție să se pronunțe.

Instanța pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în baza art. 2 alin. (1).

Reprezentantul recurenteii arată că nu există o chestiune de drept de lămurit de către ÎCCJ, având în vedere că sunt puse la dispoziția instanței de către legiuitor instrumentele necesare pentru soluționarea acestei spețe și anume, în principal, marea problemă pe care a ridicat această speță este interpretarea termenului de majorare și a termenului de diferență, prevăzute în Ordonanța 128/2023.

Or, pentru a interpreta clar și precis aceste două noțiuni, instanța de judecată trebuie să analizeze la art. 37 alin. 2 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, unde se prevede la alin. (1): în limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă prin aceeași termenii astfel, este clar că sunt doi termenii, deci două noțiuni. Instanța de fond a luat acești doi termenii și le-a dat aceeași noțiune pentru fiecare termen, ceea ce este fundamental greșit.

La art. 36 alin. (1) și (4) din Legea nr. 24/2000 se prevede că actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, clar și precis.

Instanța pune în vedere reprezentantului recurenteii că s-a pus în discuție o eventuală sesizare a ÎCCJ cu privire la OUG nr. 62 și în ce ipoteză se va putea pune problema sesizării ÎCCJ în opinia reprezentantului recurenteii.

Reprezentantul recurenteii arată că nu vede o ipoteză în această speță.

Instanța reține că în opinia reprezentantului recurenteii ÎCCJ nu poate fi sesizată în temeiul art. 2 alin. (1) pentru că instanța întotdeauna interpretează și aplică normele.

Reprezentantul recurenteii arată că instanța are toate instrumentele legale pentru a dezlega această problemă.

Instanța reține că în opinia reprezentantului recurenteii Ordonanța nu are nicio aplicabilitate în cauză.

În ceea ce privește această cauză, instanța constatând că natura litigiului se încadrează în cele prevăzute la art. 1 alin. (1) din OUG nr. 62/2024, fiind îndeplinite în cauză și cele două condiții prevăzute la art. 2 alin. (1), respectiv natural litigiului să se încadreze la art. 1 asupra unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluțiunea pe fond a cauzei Înalta Curte nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii. Astfel, condițiile sunt îndeplinite în prezenta cauză pentru că se pune în discuție modul de interpretare și aplicare a celor două acte normative, OUG nr. 1928/2023 și art. 1 din OUG nr. 115/2023, motiv pentru care pune în discuție și va rămâne în pronunțare pe o eventuală sesizare a Înaltei Curți cu întrebarea: Dacă începând cu data de 1 ianuarie 2024 majorarea salariului de bază

pentru funcționarii publici din cadrul AAA se aplică doar în concordanță cu prevederile OUG nr. 128/2023 sau se aplică și majorarea de 5% acordată prin art. 1 din OUG nr. 115/2023.

Reprezentantul recurenteii arată că instanța a folosit termenul de majorare. Or, în OUG nr. 128 la art. 5 cu referire la salariații AAA și alți salariați cuprinse și în art. 3 se prevede că diferențe salariale.

Instanța pune în vedere reprezentantului recurenteii că a invocat și majorarea în procent de 5% la salariul de bază.

Reprezentantul recurenteii arată că majorarea cu 5% este prevăzută în OUG nr. 115, dar în OUG nr. 128, cum s-a formulat întrebarea, s-au menționat două majorări, de 115 și de 128, însă 128 nu prevede o majorare, ci o acordare a diferențelor de la grila funcției publice teritoriale la funcție publică de stat, diferența acordată și solicită ca instanța să reformuleze întrebarea în acest sens.

Instanța va aplica textul legal din cele două Ordonanțe, respectiv dacă începând cu data de 1 ianuarie 2024 stabilirea salariului de bază pentru funcționarii publici se aplică doar în concordanță cu prevederile Ordonanței nr. 128 sau se aplică și diferențele salariale acordate prin art. 1 din Ordonanța nr. 115 din 2023.

Reprezentantul recurenteii arată că este foarte importantă diferența între termenii de majorare, care este folosit în tot cuprinsul Ordonanței 128, iar când se vorbește de personalul AAA și alt personal bugetar de la art. 3, pe care îl trece de la grila funcției publice teritoriale la grila funcției publice de stat la salarizare, se vorbește de acordarea unei diferențe. Astfel, trebuie să se aibă în vedere și următorul fapt, respectiv că la adoptarea acestei Ordonanțe nr. 128/2023 a ieșit premierul țării într-o declarație de presă și a spus că prin aceasta se îndreaptă o inechitate, inechitatea era faptul că de la apariția Legii salarizării nr. 153/2017 funcționarii publici AAA din teritoriu au fost încadrați ca funcționari publici teritoriali și au primit o grilă mai mică. Or, reprezentantul recurentului nu înțelege cum se îndreaptă o inechitate care exista de câțiva ani și se produce o altă inechitate și nu se mai acordă majorarea de 5% pentru că s-a îndreptat acea inechitate.

Instanța reține cauza în pronunțare pe sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentantul recurenteii solicită ca instanța să aibă în vedere că nu există o chestiune de drept asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o dezlegare, întrucât instanța de judecată are la dispoziție toate instrumentele legale puse de legiuitor.

Instanța reține cauza în pronunțare, care va avea loc prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

INSTANȚA

Din lipsă de timp pentru deliberare, va dispune amânarea pronunțării asupra cauzei la data de XXX, urmând ca soluția să fie pusă la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

Amânarea pronunțării în cauză pentru data de XXX, urmând ca soluția să fie pusă la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică din XXX.

**Președinte,
XXX**

**Judecător,
XXX**

**Judecător,
XXX**

**Grefier,
XXX**

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. XXX

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la XXX
Completul compus din:
Președinte XXX
Judecător XXX
Judecător XXX
Grefier XXX

Pe rol se află soluționarea recursului formulat de recurentul **AAA**, cu sediul în **XXX**, cu sediul procesual ales în **XXX**, în contradictoriu cu intimata **BBB**, cu sediul în **XXX**, împotriva Sentinței civile nr. **XXX** din data de **XXX**, pronunțată de **XXX** în dosarul nr. **XXX**.

În lipsa părților, se constată că mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de **XXX**, când s-a amânat pronunțarea pentru data de azi, **XXX**.

INSTANȚA

Reclamanții au calitatea de funcționari publici, angajați în cadrul **AAA**.

Obiectul acțiunii de față este reprezentat de pretenția de acordare începând cu data de 01.01.2024 și a majorării de 5% prevăzut de art.1 din O.U.G. nr. 115/2023 respectiv obligarea intimătei - pârâte **AAA** la emiterea unor noi decizii (și anularea în parte celor emise pentru recurenții - reclamanți la data de 12.02.2024) care să cuprindă și majorarea în procent de 5% la salariul de bază de care a beneficiat structura supraordonată și de care solicită să beneficieze și recurenții - reclamanți în 2 tranșe egale potrivit O.U.G. nr. 128/2023.

Potrivit art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, intrată în vigoare la data de 14 iunie 2024, "Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată."

Art. 1 din aceeași Ordonanța prevede domeniul de aplicare al acesteia, respectiv procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal", iar art. 3 menționează că prevederile ordonanței de urgență se aplică și proceselor aflate în curs de soluționare.

Având în vedere că prin cererea de chemare în judecată reclamanții, funcționari în cadrul structurilor teritoriale ale **AAA**, urmăresc acordarea majorării de 5%, invocând aplicabilitatea art. 1 din O.U.G. nr. 115/2023, în vreme ce pârâta susține că această categorie este exclusă de la aplicarea dispozițiilor legale anterior menționate, ca urmare a intrării în vigoare a O.U.G. nr. 128/2023, începând cu data de 01.01.2024 și observând că părțile au o poziție divergentă cu privire la interpretarea sintagmelor „majorare salarială”, din art. VI, respectiv „diferențe salariale”, din cuprinsul art. V din O.U.G. nr. 128/2023, Curtea apreciind că prezentul litigiu face parte din categoria celor pentru care este necesară sesizarea Înaltei

Curți de Casație și Justiție cu chestiunea de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond întrucât asupra acesteia instanța supremă nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție cu următoarea întrebare:

Dacă începând cu data de 01 ianuarie 2024 stabilirea salariului de bază pentru funcționarii publici din cadrul structurilor teritoriale subordonate AAA se realizează doar în conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară sau sunt aplicabile și dispozițiile art. 1 din O.U.G. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene.

Drept urmare, văzând că potrivit art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 este obligatorie sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dosarele având ca obiect drepturi salariale ale personalului bugetar,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art. 2 al. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept:

Dacă începând cu data de 01 ianuarie 2024 stabilirea salariului de bază pentru funcționarii publici din cadrul structurilor teritoriale subordonate AAA se realizează doar în conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară sau sunt aplicabile și dispozițiile art. 1 din O.U.G. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene.

Suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept care face obiectul prezentei sesizări.

Fără cale atac.

Pronunțată astăzi, XXX, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

**Președinte,
XXX**

**Judecător,
XXX**

**Judecător,
XXX**

**Grefier,
XXX**